

ת"פ 11122/05/15 - מדינת ישראל נגד עמוס רזיאל

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 11122-05-15 מדינת ישראל נ' רזיאל

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמוס רזיאל

הנאשמים

גזר דין

הנאשם, יליד 1962, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של קבלת רכב גנוב.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במאי 2015 הנאשם קיבל לידי טרקטורון בידעו שהוא גנוב, נהג בו ושעה לאחר מכן היה מעורב בת.ד. שעשה עם הטרקטורון, ואחריה נמלט לטייבה.

הנאשם צירף שני תיקים נוספים.

ת"פ 28390-04-16 שעניינו גניבת רכב בצוותא חדא, לפיו במרץ 2016 הנאשם, יחד עם נאשם נוסף, שכפלו מפתח של רכב חברת מיתב, בה עבד הנאשם, גנבו את הרכב באמצעות המפתח המשוכפל והעבירו אותו לקלקיליה.

ת"פ 47449-01-16 - בו הורשע בעבירות של הסגת גבול, נסיון גניבת רכב, חבלה במזיד לרכב, החזקת כלי פריצה, תקיפת שוטר והתנגדות למעצר. הנאשם ניסה בפברואר 2015 לגנוב טרקטור מאתר בניה, ותוך כך גרם נזק למערכת ההצתה שלו. האיתוראן הופעל ועם הגעת שוטרים למקום בעקבות הקריאה, הנאשם נמלט, נתפס רק לאחר מרדף, וניסה להכות את השוטרים באותו מעמד.

הערכים החברתיים הנפגעים עקב צבר העבירות הם שמירה על קניינו של הפרט ובטחונו האישי, ושמירה על בטחונם של העוסקים לאכיפת החוק. מדובר בפגיעה משמעותית, לנוכח ערכם של כלי הרכב והעובדה כי הנאשם שב ופגע ברכושם של שלושה מתלוננים שונים.

המאשימה טענה כי מתחם העונש בתיק המקורי נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

לגבי ת.פ. 16-04-28390 בשים לב לתחכום ולתכנון המוקדם ולאור העובדה כי העבירה נעברה בצוותא והרכב בסופו של יום הועבר לשטחים, נטען כי המתחם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר.

לגבי ת.פ. 16-01-47449 - נטען כי המתחם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר.

הוגשה פסיקה לעניין זה.

הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות, רובן בעבירות רכוש, לרבות התפרצויות, גניבת רכב, תקיפת שוטרים ועוד. הנאשם נדון למאסרים בפועל, האחרון בן 6 שנים, משנת 2007.

התקבלו בעניינו 3 תסקירי שירות המבחן.

מהתסקיר הראשון, מאוגוסט 16', עולה כי הנאשם בן 54, נשוי ואב לארבעה. סיים 11 שנות לימוד במסגרת דתית ונשר ממנה לצרכי פרנסה וכן עקב חשיפה לחברה שולית. שוחרר מצה"ל לאחר כשנתיים עקב אי התאמה. עובד לאורך השנים בתחום האינסטלציה. תאר כי מגיל ההתבגרות התערה בחברה שולית ועשה בחירות מוטעות עת נחשף להצעות אקראיות שיכלו להניב רווח. כגישתו לעבירות בהן הורשע היתה מטשטשת ולגבי אחד המקרים הכחיש מעורבותו, אך דיווח על קשריו העמוקים עם העולם העברייני. שירות המבחן התרשם ממי שמתנהל בדפוסים עברייניים מושרשים, מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו הבעייתית ולזהות מצבי סיכון, וסבר כי סיכויי שיקומו נמוכים. לפיכך הומלץ בתסקיר הראשון על ענישה מחמירה שתעמיד בפני הנאשם תמרור ברור למחירים שמשלם על התנהלותו.

מהתסקיר השני, שניתן ביוני 17', לאחר צירוף התיקים, עולה כי הנאשם שיתף את שירות המבחן בתוצאות הקשות של הסתבכותו האחרונה, שגרמה למשבר משפחתי ובעטיה התייצבו נגדו הן האשה והן הילדים ונשקלו גירושין. הנאשם ואשתו פנו לטיפול פרטי וזוגי בשיחות שבועיות, בעקבותיו החל הנאשם בתהליך של בחינה והתבוננות עצמית תוך הבנה כי זקוק לריגוש הכרוך בפריצת הגבולות ואינו מסוגל להציב גבולות לסביבה העבריינית, הגם שציין כי ניתק קשריו העברייניים. התייחסותו לעבירות בהן הורשע היתה מצמצמת, תוך הטלת כובד האחריות על השותף לעבירה והמעטה בחלקו ומעורבותו, כמי שפעל בהשפעת שידולים ולחצים. לאור ההתרשמות כי הנאשם נרתם לתהליך טיפולי מעמיק, ביקש שירות המבחן ביקש את דחיית הדיון כדי לנסות לשלבו בנוסף גם בקבוצה טיפולית.

מהתסקיר השלישי, מספטמבר 17', עולה כי הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן, לקח חלק פעיל בקבוצה טיפולית של שלושה חודשים שנועדה לסייע בזיהוי מצבי סיכון, שיתף במחירים שמשלם והביע מוטיבציה להמשיך בטיפול ארוך טווח, הנדרש למצבו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בתהליך שינוי עקבי, גם לאור אי פתיחת תיקים חדשים בתקופה זו, ועל כן המליץ על צו מבחן למשך שנה והטלת עונש שלא יפגע בתעסוקתו, כמו עבודות שירות או של"צ בהיקף של 300 שעות.

המאשימה טענה כי מדובר בהמלצות שסוטות סטיה חדה לקולא מהמתחמים הראויים, ואינן נותנות כל משקל לשיקול הגמול.

המאשימה סבורה כי על אף שניתן וראוי להקל בעונשו של הנאשם, בשים לב להליך הטיפול שער, אין מקום להקל עד כדי הימנעות מהשתת מאסר בפועל.

לפיכך התבקש בית המשפט להשית על הנאשם עונש בשליש הגבוה של כל אחד מהמתחמים שהוצגו, לצד מאסר על תנאי על עבירות נגד הרכוש, קנס כספי משמעותי, פיצוי למתלוננים, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי המאשימה מתעלמת מההליך השיקומי שער הנאשם, וכי עתירתה העונשית מתאימה לנאשם שלא עבר תהליך שיקומי כזה.

לעניין המתחמים, טען הסניגור כי מן הראוי בנסיבות התיק לקבוע מתחם אחד לשלוש העבירות.

הסניגור טען, כי הנאשם עומד בקריטריונים שנקבעו בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, המתיר לבית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה כאשר יש לנאשם פוטנציאל שיקומי.

לדבריו, דווקא משום שמדובר בנאשם שעשה כבדת דרך ארוכה ביותר בתחום הפשע, יש להעריך את המאמץ שהשקיע כדי לשנות דפוסים מושרשים, ואת השינוי שעשה בתפיסתו העצמית ובהתנהלותו בשנתיים האחרונות, לראשונה בחייו.

הסניגור הסכים כי בהתחשב בחומרת העבירות, עונש של של"צ אינו הולם, אך ביקש להפנות את הנאשם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות ולהימנע מלשלוח אותו למאסר בפועל, כדי לא לפגוע בתהליך השיקומי המוצלח. כן ביקש להעמידו במבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואמר כי הוא מעוניין להמשיך בטיפול הקבוצתי כפי שיופנה.

דין

לעניין מתחמי הענישה, המתחמים שהציגה המאשימה בתיקים המצורפים מקובלים עלי כמשקפים את הפסיקה בעבירות נשוא כתבי האישום. לגבי התיק המקורי, אני סבורה כי המתחם מתחיל במאסר בעבודות שירות ברף הגבוה.

לעניין קביעת מתחם אחד או שלושה - לא מצאתי סיבה לקביעת מתחם אחד, מאחר שמדובר בעבירות שבוצעו בפער

זמנים ניכר ביניהן, הראשונה בפברואר 2015, השניה במאי 2015 והשלישית במרץ 2016. לפיכך מדובר ב"אירועים" נפרדים, כמשמעותם בחוק.

ברי, כי תהליך השיקום הממושך והפעיל שעבר הנאשם מאז מעצרו האחרון במרץ 2016, מזה כשנתיים, מצדיק סטיה לקולא ממתחמי הענישה, בהתאם לסעיף 40.ד. לחוק העונשין, וזאת נוכח ההתרשמות כי אכן מדובר במאמץ עקבי לשינוי הדרך תוך הרתמות לטיפולים במסגרות שונות, וניתוק קשרים שוליים.

השאלה היא, האם החריגה מהעונש ההולם על פי מתחמי הענישה צריכה להיות עד כדי אי הטלת מאסר בפועל כלל, או הגבלת העונש למאסר בעבודות שירות.

אני סבורה, כי במכלול הנסיבות שבפני, אין הצדקה להימנעות מהטלת מאסר בפועל, לנוכח חומרת העבירות, נזקן המצטבר, והעובדה כי הנאשם הינו אדם מבוגר בעל עבר פלילי מכביד בתחום עבירות הרכוש.

הימנעות מהטלת מאסר בפועל יכולה להיות מוצדקת כאשר עסקין בתהליך שיקומי של נער או בגיר צעיר, אשר יש חשש כי הכנסתו לכלא אל תוככי חברה עבריינית, תפגע בתהליך השיקום שלו ותביא להידרדרות נוספת במצבו, חשיפה לצרכני סמים וכיו"ב. אין פני הדברים כך בתיק זה. עסקין באדם מבוגר ומנוסה, שהחליט בשלב מאוחר בחייו לבחון את התנהלותו העבריינית ולנסות לשנות את דרכו, לאחר שהבין כי המחירים שהוא עתיד לשלם במישור התא המשפחתי הינם קשים. על הבנה מאוחרת זו יש לברך את הנאשם, אך ככל שמדובר בשינוי אמיתי הנובע ממוטיבציה פנימית עמוקה, הרי שהטלת עונש הולם, גם אם מופחת, לא תפגע בתהליך השיקום אלא לכל היותר תעכב את המשך הטיפול, מה גם שניתן לקבל טיפול מתאים בין כתלי הכלא. ממילא, למעט קבוצה בה שולב הנאשם במשך שלושה חודשים ע"י שירות המבחן, עיקר תהליך הטיפול שעבר היה במסגרת פרטית.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

18 חודשי מאסר בפועל.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג עוון כנגד הרכוש (למעט סעיף 413), או עבירה אחרת בה הורשע.

פיצוי למתלונן בתיק המקורי בסך 2,000 ₪.

פיצוי למתלוננת בת"פ 28390-04-16 בסך 10,000 ₪.

פיצוי למתלונן בת"פ 16-01-47449 בסך 2,000 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.18.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, במעמד הצדדים.